

Carlo – chalan s veľkým srdcom pre druhých

Inšpirácia Božím Slovom

Až príde Syn človeka vo svojej sláve a s ním všetci anjeli, zasadne na trón svojej slávy. Vtedy sa pred ním zhromaždia všetky národy a on oddelí jedných od druhých, ako pastier oddeľuje ovce od capov. Ovce si postaví sprava a capov zľava. Potom Kráľ povie tým, čo budú po jeho pravici: "Poďte, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta. Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť; bol som smädný a dali ste mi piť; bol som počestný a pritúlili ste ma; bol som nahý a priodeli ste ma; bol som chorý a navštívili ste ma; bol som vo väzení a prišli ste ku mne." Vtedy mu spravodliví povedia: "Pane, a kedy sme ťa videli hladného a nakrmili sme ťa, alebo smädného a dali sme ti piť? Kedy sme ťa videli ako počestného a pritúlili sme ťa, alebo nahého a priodeli sme ťa? Kedy sme ťa videli chorého alebo vo väzení a prišli sme k tebe?" Kráľ im odpovie: "Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili." (Mt 25,31-40)

Prikázanie lásky k blížnemu zahŕňa v sebe celý Zákon i Prorokov. Pánov učeník je pozvaný naplniť vôľu Otca, tak že bude nasledovať Ježišov príklad, ktorý úplne daroval seba samého. Tento dar lásky zažiarí vždy a je rozpoznateľný práve v konkrétnych gestách k tým najmenším, najkrehkejším a k tým najnúdznejším. Evanjelium nám pripomína, že práve toto bude kritérium, keď bude posudzovaná vernosť evanjeliu každého jedného z nás v posledný deň, keď Pán zasadne na trón svojej slávy. Kráľovstvo, to jest večný život, prisľúbené Ježišom, v deň súdu je darované všetkým, ktorí preukázali milosrdenstvo, teda veľké srdce pre druhých najmä tých najbiednejších.

Inšpirácia Carlom

Carlo vedel kam smeruje

Napriek svojmu mladému veku mal Carlo jasno v tom, čo chce. Hovoril: "Sme ovocím našich rozhodnutí a činov." A podľa toho aj žil. Nebál sa konať, bol štedrý a nezištný. Vždy bol otvorený voči druhým a riadil sa tým najlepším, čo nosil vo svojom srdci. Carlo si vedome vybral najvyššie

dobro – milovať Ježiša a postaviť ho do stredu svojho života. Jeho láska k Bohu sa pretavovala do lásky k ľuďom. Svojím nadšením a radosťou rozžiaril všetkých okolo seba.

Ruky, ktoré pomáhajú

Carlo nielenže videl ľudí v núdzi, ale im aj aktívne pomáhal. Nemal problém prihovoriť sa bezdomovcovi, darovať mu teplé jedlo či oblečenie. Často za vlastné vreckové kupoval termosky a umelé taniere pre ľudí na ulici. Svoj starší bicykel venoval mužovi, ktorý si nevedel nájsť prácu a bol odkázaný na žobranie. Kapucínom v Miláne, ktorí sa starali o chudobných, viackrát priniesol svoje úspory. Otec Giulio Savoldi o ňom povedal: *„Ešte nikdy som nevidel chlapca takého citlivého na chudobu a utrpenie druhých. Malý, a predsa taký štedrý, s tvárou žiariacou od radosti.“*

Carlo nepomáhal iba kresťanom. Pomáhal aj moslimom bez domova, lebo pre neho boli všetci ľudia rovnako dôležití. Aby mohol pomáhať ešte viac, začal si zarábať vlastné peniaze brigádou na kúpalisku. Časť z nich venoval chudobným deťom cez projekt Adopcia na diaľku. Vždy stál na strane slabších – bolo to pre neho úplne prirodzené.

Srdce otvorené starším

Carlo mal veľké srdce aj pre starších ľudí. Všimol si ich potreby a neváhal pomôcť. S mamou pravidelne navštevoval osamelého starčeka v nemocnici a nosil mu veci, ktoré potreboval. Keď na pútnickom mieste v Rapalle stretol skupinu chorých a hendikepovaných, bez zaváhania im ponúkol svoju pomoc.

Bol láskavý a pozorný voči nim vždy a všade – v metre vždy uvoľnil miesto starším alebo im pomohol odnieť nákup. Raz videl, ako sa skupina chlapcov vysmieva staršiemu pánovi kvôli jeho sexuálnej orientácii. Ihneď ich pokarhal slovami: *„Musíme rešpektovať všetkých. Nikoho nesmieme odsudzovať, lebo súdiť môže len Boh.“* Tento muž sa s ním od toho dňa vždy pozdravil, lebo Carlo mu prejavil úctu a rešpekt.

Napln v škole aj medzi kamarátmi

Carlo bol vzorným žiakom a učiteľia ho považovali za skutočného gentlemana. Nikdy sa nenechal zatahnuť do podvodov či darebáctiev. Pomáhal spolužiakom s učením, povzbudzoval ich a spriatelil sa s každým. Bol veľký sympaták s neodolateľným zmyslom pre humor – niekedy bol až taký veselý šašo, že si za to vyslúžil poznámky. Ale jeho vtipy nikdy neboli zlé alebo urážlivé, práve naopak – pomáhali uvoľniť napätie a rozosmiať smutných.

Hovoril: *„Smútok je pohľad obrátený k sebe samému, šťastie je pohľad obrátený smerom k Bohu.“* Carlo bol plný života a považoval ho za veľký dar. Kamarátom bol oporou, pomáhal hanblivým spolužiakom zaradiť sa do kolektívu a nikdy nezostal ľahostajný voči niekomu, kto mal problémy. Keď sa dozvedel, že sa jeho spolužiak trápi kvôli rozvodu rodičov a začína sa prejedat', snažil sa mu pomôcť. Zastal sa aj chlapca s postihnutím, keď si z neho učiteľka nevedomky uťahovala. Ak nemohol byť s kamarátmi osobne, spojil sa s nimi cez internet alebo im zavolať, len aby vedeli, že mu na nich záleží.

Carlo v škole nikdy neskrýval svoju vieru a hodnoty. Nebál sa byť pravdivým. Nemal strach z výsmechu ani narážiek. Jeho autentickosť a rešpekt voči druhým si získali uznanie. Kňaz, ktorý ho poznal zo školy, o ňom povedal: *„Bol ako kvas v ceste – nenápadne, ale isto pomáhal rásť.“* Carlo bol príkladom, že viera nie je o prázdnych slovách, ale o skutkoch, ktoré menia svet.

Rozlúčka, ktorá hovorí za všetko

Keď Carlo zomrel, jeho pohreb bol dôkazom toho, ako veľmi ho ľudia milovali. Prišli jeho priatelia, spolužiaci, ale aj bezdomovci a žobráci, ktorým pomohol. Jeden človek priniesol jeho mame báseň o Carlovi, hoci sa s ním nikdy nerozprával. K jej napísaniu stačilo to, že ho Carlo cestou vždy pozdravil. Zasiahlo ho jeho jednoduché srdečné "ahoj".

Jeho mama to vystihla slovami: *"Ešte aj teraz ho vidím, ako jazdí po cestách Milána na svojom bicykli, zastavuje sa a zdraví ľudí, ktorých stretával po ceste: vrátnikov, predavačov, najjednoduchších ľudí zo štvrte, bezdomovcov a chudobných. Ako dar nosil všade svoj úsmev. A tiež lásku, ktorá vychádzala z jeho srdca úplne prirodzene. Nebolo v ňom nič umelé. Nechcem, aby sa na Carla spomínalo ako na supermana. Carlo bol dieťaťom, dospievajúcim ako mnohí iní. Vždy však dôveroval Božej láske. Touto cestou, jeho cestou – opakujem – môžu ísť všetci."*

Inšpirácia donom Boscom

Chlapec s veľkým srdcom

Predstav si chlapca, ktorý mal srdce plné lásky a ruky vždy pripravené pomôcť. Taký bol malý Janko Bosco. Hoci vyrastal v skromných podmienkach, nikdy neľutoval, že musí pracovať. Pomáhal mame na poli, staral sa o zvieratá, nosil vodu zo studne – a vždy s úsmevom na tvári.

Ale nebol to len obyčajný chlapec, ktorý pracoval od rána do večera. Janko si vždy našiel čas na kamarátov. Keď sa hrali a medzi nimi vznikli hádky, neotáčal sa im chrbtom. Naopak, trpezlivo ich vypočul a ukázal im, že priateľstvo je cennejšie ako hnev. Keď videl, že sa bijú, postavil sa medzi nich a radšej ich zapojil do novej hry. A čo je najlepšie? Vedel ich zaujať príbehmi, ktoré počul v kostole – rozprával ich tak, že sa nikto nenudil!

A teraz si predstav, že tento chlapec sa učil kúzla a akrobaciu len preto, aby mohol zabávať svojich priateľov. Ale nešlo mu len o zábavu – vždy na záver pridal nejakú myšlienku, ktorá ich povzbudila k dobru. Už vtedy sa prejavoval ako skutočný líder.

Študent, ktorý vedel, čo je dôležité

Keď sa Ján Bosco dostal do školy, nebol len obyčajný žiak. Bol tým, kto pomáhal slabším spolužiakom, keď nerozumeli učivo. Nevysmieval sa im, naopak, trpezlivo im vysvetľoval učivo a povzbudzoval ich, aby sa nevzdávali. A to všetko popri tom, ako si sám musel zarábať na štúdium – pracoval u kračiarov, stolárov aj kováčov. Tvrdá práca mu nevadila, lebo vedel, že jeho cieľ stojí za to.

No Ján Bosco nebol len „šprt“, ktorý sa stále učil. Založil "Spolok veselosti" – skupinu, kde si chlapci navzájom pomáhali, hrali sa, modlili a hlavne – boli veselí. Veril, že radosť a dobrá partia dokážu zmeniť život mladého človeka. A mal pravdu!

Kňaz, ktorý menil životy

Keď sa Ján Bosco stal kňazom, nevybral si pohodlný život. Rozhodol sa pomáhať tým, na ktorých ostatní zabudli – chudobným a opusteným chlapcom z ulíc Turína. Nebolo ich málo – mnohí nemali domov, nevzdelávali sa a dostávali sa na zlé chodníčky. Don Bosco ich neodsudzoval, ale ich vyhľadával, rozprával sa s nimi, učil ich remeslám a dával im šancu na lepšiu budúcnosť.

Začalo to nenápadne – stretol chlapca Bartolomeja Garelliho, ktorý nevedel ani čítať. Don Bosco sa mu začal venovať a postupne sa k nim pridali ďalší chlapci. Tak vzniklo prvé oratórium – miesto, kde sa mohli hrať, učiť a cítiť sa ako doma. No Don Bosco sa o nich nestaral len duchovne –

zabezpečoval im jedlo, oblečenie a dokonca bojoval za lepšie pracovné podmienky pre mladých robotníkov. Bol to kňaz, ktorý sa nebál postaviť za slabších!

Tímová práca pre lepší svet

Don Bosco vedel, že sám nezvládne pomôcť všetkým. Preto začal formovať skupinu mladých, ktorí už prešli jeho oratóriom, aby sa oni sami stali sprievodcami pre ďalších. A tak sa v roku 1859 zrodila Saleziánska spoločnosť, ktorá pokračuje v jeho diele dodnes. Jeho život je dôkazom, že dobro sa šíri, keď ho žijeme v radosť a láske.

Inšpirovaní kráčame vpred

1. Aktivita pre skupinu – "Neviditeľná sieť dobra"

- **Cieľ:** Ukázať mladým, ako môžu malými skutkami lásky byť prepojení s inými ľuďmi.
- **Postup:**
 1. Skupina si sadne do kruhu.
 2. Moderátor vyzve prvého, aby povedal, kedy mu niekto prejavil láskavosť. Ten má v ruke klobko vlny/nite.
 3. Keď dohovorie, drží začiatok vlny v ruke a hodí klobko niekomu inému a ten povie svoj príbeh. Drží vlnu a hodí klobko ďalej.
 4. Postupne sa vytvorí pavučina, ktorá vizuálne ukáže, ako sú skutky lásky prepojené a vytvárajú sieť.
- **Reflexia:** Ako sa cítili pri spomínaní na prejavy láskavosti? Môže aj malý skutok zmeniť deň niekomu inému? Čo nám hovorí obraz siete, ktorú sme vytvorili? Môže sa takáto sieť stať záchrannou sieťou?

2. Osobná reflexia – "Srdce v zrkadle"

- **Cieľ:** Povzbudiť mladých k úprimnému pohľadu na svoje vlastné srdce.
- **Postup:**
 1. Každý dostane papier s nakresleným srdcom.
 2. Do jednej polovice si napíšu, komu a ako pomohli za posledný mesiac.
 3. Do druhej polovice si napíšu, premárnené príležitosti – komu mohli pomôcť, ale neurobili to, čo bolo prekážkou urobiť dobro.
 4. Následne sa v tichu každý zamyslí nad napísanými vecami a hľadá konkrétny spôsob, ako meniť svoje srdce k dobru, ako prekonávať prekážky konať dobro.
 5. Na záver môžu svoje rozhodnutie, ako zmeniť svoje srdce, napísať na malý lístok a odložiť si ho ako záväzok.
- **Reflexia:** Je ľahké alebo ťažké pomáhať? Čo nás brzdi v konaní dobra? Čo mi pomáha (čo alebo kto ma inšpiruje) konať dobro?

3. Podnety na debatu v skupine – "Hrdinovia každodennosti"

- **Otázky na diskusiu:**

1. Kto bol alebo je pre teba vzorom v štedrosti a láskavosti?
2. Je ľahšie pomáhať priateľom alebo cudzím ľuďom? Prečo?
3. Aké sú výzvy v pomáhaní druhým? Ako ich prekonať?
4. Čo znamená „mať veľké srdce“ v každodennom živote mladého človeka?

- **Variácia:** Skupina môže dostať konkrétne situácie (napr. „V škole si všimneš, že jeden spolužiak sa často drží bokom a s nikým veľmi nehovorí“, „Na ulici ťa zastaví starší človek a požiadajú o pomoc s taškami“, „Tvoji dvaja kamaráti sa pohádali a nechcú sa rozprávať“, „Vidíš, že niekto v tvojej triede sa stal terčom posmeškov v komentároch na internete“, „Počas prestávky vidíš, že jeden zo spolužiakov pomáha upratovačke pozbierať odpadky, hoci ho nikto nevidí“, „V autobuse si všimneš, že niekto zabudol peňaženku“, „Tvoj kamarát sa posmieva niekomu, kto sa nevie dobre obliecť, alebo je iný ako ostatní“), a ich úlohou bude navrhnúť a debatovať o tom, ako sa dá zareagovať, aký najlepší postoj zaujať, prečo nezaujať opačný postoj, čo môžu urobiť navyše, prečo neostať len pri minime.

4. Aktivita pre druhých – "Nečakaný darček"

- **Cieľ:** Povzbudiť mladých k spontánnemu a nezištnému konaniu dobra.

- **Postup:**

1. Každý dostane kartičku s úlohou pomôcť niekomu konkrétnym spôsobom (napr. "Napíš povzbudivý odkaz spolužiakovi, ktorý to nečaká", "Pomôž niekomu s učením", "Urob drobný skutok láskavosti pre niekoho, koho bežne prehliadaš", "Kúp niekomu kávu alebo colu", "Pomôž pri upratovaní spoločného priestoru (napríklad triedy alebo chodby alebo strekárne)", "Urob niečo pekné pre svojho suseda", "Daruj nejakú vec, ktorú už nepoužívaš, niekomu, kto by ju mohol využiť", "Zastav sa pri niekom, kto vyzerá osamelý, a porozprávaj sa s ním alebo sa na neho priateľsky usmej", "Zorganizuj malú zbierku potravín alebo vecí pre charitu", "Pomôž spolužiakovi s domácou úlohou alebo mu vysvetli učivo", "Ak vidíš, že niekto potrebuje pomoc, pomôž mu bez toho, aby ťa prosil", "Odlož svoj telefón a venuj pozornosť niekomu, kto potrebuje tvoj čas a prítomnosť")
2. Po týždni sa skupina stretne a podelí sa o svoje skúsenosti.

- **Reflexia:** Ako si sa cítil pri pomáhaní? Aké boli reakcie ľudí? Čo si sa naučil o sebe samom? Ako si prekonal ostych alebo strach pomôcť?

Modlitba k blahoslavenému Carlovi

podľa brožúry: blahoslavený Carlo Acutis - Cesta svätosti

Na úvod každý dostane kartičku so slovami Carla Acutisa: "Sme ovocím našich rozhodnutí a činov." Vo chvíli zamyslenia anonymne na druhú stranu napíše svoju vlastnú konkrétnu prosbu o milosť alebo potrebu ako zmeniť svoje vlastné srdce. Kartičky sa dajú do košíka a prečítajú sa v modlitbe.

Nebeský Otče, ty si nám dal obdivuhodný
príklad kresťanského života v blahoslavenom Carlovi,
ktorý za základ svojho života považoval
Eucharistického Krista a od neho čerpal silu
do všetkého, čo mu život prinášal.

Túžil, aby svojim slovom a príkladom mohol k Ježišovi
priviesť všetkých, s ktorými ho život spojil,
aby aj oni v Ňom objavili zmysel svojho života.

Na príhovor našej nebeskej Matky
Panny Márie, ktorú si tvoj služobník
Carlo tak veľmi ctil a aj na jeho príhovor
ňa prosíme o tieto milosti...

(tu sa prečítajú prosby z kartičiek).

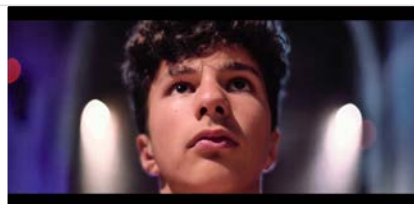
A okrem toho, ňa prosíme, aj o pravú vieru,
hlbokú nádej, obetavú lásku, príkladný
kresťanský život, horlivosť v evanjelizácii
a o šťastnú hodinu smrti, aby sme sa po skončení
tejto pozemskej púte mohli v nebi radovať
s tebou a so všetkými svätými, lebo ty žiješ
a kraľuješ na veky vekov.

Amen.

Carlo Acutis Nie ja ale Boh

Pieseň - Carlo Acutis

 <https://www.youtube.com/watch?v=35SpQKoTaQQ>

Non io ma Dio - Carlo Acutis

Questa canzone è dedicata al Beato Carlo Acutis, al suo smisurato amore per Gesù Eucarestia.

Le scene del video sono state girate nella casa originaria dove Carlo Acutis e la

 <https://www.youtube.com/watch?v=D7Zeb229qn8>

autori: Ján Jura, Vladimír Peregrin
marec 2025